31993L0016

1993.7.7. *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* L 165/1

A TANÁCS 93/16/EGK IRÁNYELVE
(1993. április 5.)
az orvosok szabad mozgásának elősegítéséről, illetve az orvosi oklevelek, bizonyítványok és képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 49. cikkére, 57. cikke (1) és (2) bekezdésének első és harmadik mondatára, illetve 66. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

együttműködve az Európai Parlamenttel [1],

tekintettel a Szociális és Gazdasági Bizottság véleményére [2],

mivel az orvosi oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről, valamint a letelepedés és szolgáltatásnyújtás szabadsága eredményes gyakorlásának elősegítésére vonatkozó intézkedésekről szóló 1975. június 16-i 75/362/EGK tanácsi irányelvet [3] és az orvosok tevékenységével kapcsolatos törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 1975. június 16-i 75/363/EGK tanácsi irányelvet [4] számos alkalommal jelentős mértékben módosították; mivel ezért a közérthetőség és az ésszerűség miatt az említett irányelveket egységes szerkezetbe kell foglalni; mivel továbbá ajánlatos az említett irányelvek egységes szerkezetbe foglalása során beépíteni az általános orvosi gyakorlattal kapcsolatos speciális képzésről szóló 1986. szeptember 15-i 86/457/EGK tanácsi irányelvet [5];

mivel a Szerződés alapján az átmeneti időszak végétől tilos az állampolgárságon alapuló megkülönböztető bánásmód a letelepedéssel és a szolgáltatásnyújtással kapcsolatban; mivel az állampolgárságon alapuló egyenlő bánásmód elve különösen vonatkozik az orvosi tevékenység gyakorlásához szükséges bármilyen engedély megadására, illetve a szakmai szervezetekben vagy testületekben történő bejegyzésre vagy tagságra;

mivel azonban egyes rendelkezések bevezetése az orvosi tevékenységgel kapcsolatos letelepedés és szolgáltatásnyújtás szabadsága eredményes gyakorlásának elősegítése érdekében szükségesnek bizonyul;

mivel a Szerződés alapján a tagállamok nem nyújthatnak olyan támogatásokat, amelyek torzíthatják a letelepedés feltételeit;

mivel a Szerződés 57. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy irányelveket kell elfogadni az oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről; mivel ennek az irányelvnek a célja azon orvosi okleveleknek, bizonyítványoknak és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványoknak az elismerése, amelyek alapján az orvosi szakterületen tevékenységeket lehet megkezdeni és folytatni, továbbá az irányelv célja a szakorvosi oklevelek, bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerése;

mivel a szakorvosok képzésével kapcsolatban ajánlatos a szakképesítések kölcsönös elismerése, ha ezek a képesítések – noha nem

---

([1]) HL C 125., 1992.5.18., 170. o. és HL C 72., 1993.3.15.

([2]) HL C 98., 1992.4.24., 6. o.

([3]) HL L 167., 1975.6.30., 1. o. Az irányelvet legutóbb a 90/658/EGK irányelv módosította (HL L 353., 1990.12.17., 73. o.).

([4]) HL L 167., 1975.6.30., 14. o. Az irányelvet legutóbb a 90/658/EGK irányelv módosította (HL L 353., 1990.12.17., 73. o.).

([5]) HL L 267., 1986.9.19., 26. o.

feltételei a szakorvosi tevékenység megkezdésének – feljogosítják-birtokosukat a szakorvosi megnevezés használatára;

mivel a tagállamok jogszabályaiban bekövetkezett változások szükségessé tettek bizonyos technikai módosításokat, különösen néhány tagállamban az oklevelekben, bizonyítványokban és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokban vagy egyes orvosi szakterületek megnevezésében bekövetkezett változásokat, illetve egyes új orvosi szakterületek létrehozását vagy korábbi szakterületek megszüntetését figyelembe véve;

mivel intézkedéseket kell tenni a tagállamok által kiadott orvosi oklevelek, bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerésével szerzett jogokkal, illetve az irányelv végrehajtása előtt elkezdődött képzések jóváhagyásával kapcsolatban;

mivel a képzésről szóló bizonyítvány birtoklása tekintetében az ilyen képesítések használatát csak a származási tagállam nyelvén vagy azon tagállam nyelvén kell engedélyezni, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, hiszen az oklevelek kölcsönös elismeréséről szóló irányelvben foglaltak nem szükségszerűen jelentik azt, hogy az ilyen oklevelek által lefedett képzések egyenértékűek lennének;

mivel az ezen irányelv nemzeti hatóságok által történő alkalmazásának elősegítése érdekében a tagállamok előírhatják, hogy annak a személynek, aki megfelel az irányelv által meghatározott képzési követelményeknek, a képzésről szóló bizonyítvány mellett a származási országa, illetve annak az országnak, ahonnan érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatóságától származó igazolást kell benyújtania, amely igazolja, hogy az adott képzési bizonyítvány az irányelv hatálya alá tartozik;

mivel ez az irányelv nem érinti a tagállamok által elfogadott törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek megtiltják a vállalkozásoknak vagy cégeknek az orvosi gyakorlat folytatását vagy bizonyos feltételek teljesítésétől teszik azt függővé;

mivel a szolgáltatásnyújtás esetében a szakmai szervezetben vagy testületben történő bejegyeztetés vagy tagság követelménye, tekintettel arra, hogy ez a befogadó országban helyhez kötött és állandó jellegű tevékenységgel kapcsolatos, a szolgáltatást nyújtani kívánó személy számára tevékenységének átmeneti jellege miatt kétségkívül akadályt jelentene; mivel e követelményt ezért el kell törölni; mivel azonban ez esetben ellenőrizni kell a szakmai szabályok betartását, ez a szakmai szervezetek vagy testületek feladata; mivel e célból a Szerződés 62. cikke alapján rendelkezni kell arról, hogy az érintett személy számára előírhassák, hogy az általa nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatos adatokat szolgáltasson a befogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai számára;

mivel, tekintettel a jó hírnév követelményére, különbséget kell tenni a szakmai tevékenység megkezdésével, illetve annak folytatásával kapcsolatos követelmények között,

mivel szükségesnek látszik a szakorvosi képzés követelményeinek bizonyos mértékű összehangolása a szakorvosi oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerésének céljából, és azért, hogy a szakma minden tagja, aki egy tagállam állampolgára, egyenlő bánásmódban részesüljön a Közösségen belül; mivel e célból meg kell állapítani bizonyos minimumkövetelményeket a szakképzés megkezdésének jogával, a minimális képzési idővel, a képzés nyújtásának módjával és helyével, illetve felülvizsgálatával kapcsolatban; mivel ezek a szempontok csak az összes, illetve két vagy több tagállam esetében közös jellemzőket érintik;

mivel e tevékenységek folytatása feltételeinek az irányelv szerint történő összehangolása nem zár ki semmilyen további összehangolást;

mivel már szinte egyetemesen elismert, hogy szakképzésre van szükség az általános gyakorló orvosok számára feladatuk jobb ellátása érdekében; mivel ez a feladat a megfelelő kezelés biztosítása mellett abból áll, hogy az orvos tanácsadást nyújt betegeinek a betegségmegelőzéssel és az általános egészségvédelemmel kapcsolatban; az orvos tevékenysége azonban nagymértékben függ attól is, hogy mennyire ismeri betegei környezetét;

mivel az általános orvosi gyakorlatban a szakképzés iránti igény főleg az orvostudomány fejlődésének köszönhetően merült fel, és amely miatt egyre jobban eltávolodott egymástól az orvosi kutatás és oktatás, illetve az általános orvosi gyakorlat, olyannyira, hogy az általános orvosi gyakorlat lényeges vonatkozásai a tagállamok jelenlegi orvosi alapképzési keretei között már nem oktathatók megfelelően;

mivel a betegek érdekei mellett azt is felismerik, hogy az általános gyakorló orvosok speciális képzésének javítása hozzájárulhatna az egészségügyi ellátás fejlődéséhez, különösen a szakorvosi rendelések, laboratóriumok, illetve egyéb, magas fokon specializált intézmények és berendezések szelektívebb igénybevételének kialakítása révén;

mivel az általános orvosi képzés minőségének javítása hozzájárul az általános orvosok társadalmi megbecsülésének növeléséhez is;

mivel annak ellenére, hogy ez a fejlődés visszafordíthatatlannak látszik, a fejlődés az egyes tagállamokban különböző mértékben tapasztalható; mivel a különféle irányzatoknak egymást követő szakaszokban kell közeledniük egymáshoz az általános orvosok megfelelő képzésének céljából és az általános orvosi gyakorlat speciális követelményeinek való megfelelés érdekében, ezt azonban nem szabad siettetni;

mivel e reform fokozatos bevezetésének biztosítása érdekében a kezdeti szakaszban minden tagállamban olyan általános orvosi speciális képzést kell bevezetni, amely kielégíti a minimális mennyiségi és minőségi követelményeket, és kiegészíti a minimális alapképzést, amelyben az orvosoknak ezen irányelv szerint

részesülniük kell; mivel nem lényeges, hogy ezt az általános orvosi képzést a nemzeti szabályozásban megállapítottak szerint az orvosi alapképzés részeként vagy attól elkülönülten biztosítják; mivel a második szakaszban rendelkezni kell arról, hogy a társadalombiztosítási rendszerben folytatott általános orvosi gyakorlatot az általános orvosi szakképzéshez kössék; mivel ezt követően további javaslatokat kell benyújtani a reform végrehajtásához;

mivel ez az irányelv nem érinti a tagállamoknak azt a jogkörét, hogy megszervezzék saját társadalombiztosítási rendszereiket, és meghatározzák, hogy annak keretében milyen tevékenységeket kell folytatni;

mivel az általános orvosi szakképzés elvégzését tanúsító oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok az ezen irányelv alapján lehetővé teszik az említett oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok tagállamok által történő kölcsönös elismerését;

mivel ezen irányelv alapján egy befogadó tagállam még akkor sem írhatja elő, hogy egy másik tagállamban kiadott és az ezen irányelv értelmében elismert oklevelet szerzett orvosok további képzésben részesüljenek ahhoz, hogy társadalombiztosítási rendszerén belül folytathassák gyakorlatukat, ha ezt a képzést a saját területükön orvosi oklevelet szerzettek számára előírja; mivel az ezen irányelv e rendelkezése a nemzeti társadalombiztosítási rendszerek keretében végzett általános orvosi gyakorlat tekintetében 1995. január 1-jéig marad érvényben, ezután ez az irányelv előírja a tagállamok számára, hogy társadalombiztosítási rendszereik keretében végzett általános orvosi gyakorlatot csak általános orvosi szakképzés birtokában lehessen folytatni; mivel az irányelv alapján azok a gyakorló orvosok, akik ezen időpont előtt kezdték hivatásukat gyakorolni, szerzett joggal rendelkeznek arra, hogy a befogadó ország társadalombiztosítási rendszerén belül általános orvosi gyakorlatot végezzenek még akkor is, ha nem vettek részt általános orvosi szakképzésben;

mivel az ezen irányelv céljául kitűzött összehangolás az orvosok szakképzésére vonatkozik; mivel a képzés vonatkozásában a legtöbb tagállam jelenleg nem tesz különbséget a tevékenységüket alkalmazottként vagy önállóan végző orvosok között; mivel a hírnévre, a hivatás gyakorlására vagy az érintett szakterületekhez tartozó megnevezések használatára vonatkozó szabályok az adott tagállamtól függően mind az alkalmazott, mind az önálló orvosokra vonatkoznak vagy vonatkozhatnak; mivel az orvosok tevékenysége az összes tagállamban megköveteli, hogy az illető rendelkezzen orvosi oklevéllel, bizonyítvánnyal vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvánnyal; mivel az ilyen tevékenységeket az orvosok szakmai karrierjük során alkalmazottként, önállóan, illetve mindkét minőségükben végzik; mivel, hogy e szakemberek Közösségen belüli szabad mozgását a lehető legnagyobb mértékben ösztönözzék, szükségesnek tűnik az irányelv kiterjesztése az alkalmazott orvosokra is;

mivel ez az irányelv nem befolyásolhatja a tagállamoknak a III. melléklet B. részében megállapított átvételi határidőkkel kapcsolatos kötelezettségeit,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

HATÁLY

1. cikk

Ezt az irányelvet az olyan, önállóan vagy alkalmazotti minőségben dolgozó orvosok tevékenységére kell alkalmazni, akik a tagállamok állampolgárai.

II. CÍM

AZ ORVOSI OKLEVELEK, BIZONYÍTVÁNYOK ÉS A KÉPESÍTÉS MEGSZERZÉSÉRŐL SZÓLÓ EGYÉB TANÚSÍTVÁNYOK KÖLCSÖNÖS ELISMERÉSE

I. FEJEZET

ORVOSI OKLEVELEK, BIZONYÍTVÁNYOK ÉS A KÉPESÍTÉS MEGSZERZÉSÉRŐL SZÓLÓ EGYÉB TANÚSÍTVÁNYOK

2. cikk

A tagállamok elismerik egy másik tagállam által a 23. cikknek megfelelően és a 3. cikkben található felsorolásban szereplő, a tagállamok állampolgárainak odaítélt okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat azáltal, hogy az orvosi tevékenység megkezdése és folytatása tekintetében ugyanolyan hatályúnak tekintik ezeket a képesítéseket, mint azokat, amelyeket saját maguk ítélnek oda.

3. cikk

A 2. cikkben említett oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok az alábbiak:

a) *Belgiumban:*

„diplôme légal de docteur en médecine, chirurgie et accouchements / Wettelijk diploma van doctor in de genees-, heel- en verloskunde" (jogszabály által előírt orvosi, sebészi és nőgyógyászati oklevél), amelyet az orvostudományi egyetemi kar, a Központi Vizsgabizottság vagy az Állami Egyetemi Oktatási Vizsgabizottság ítél oda;

b) *Dániában:*

„bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen" (orvosi államvizsga-bizonyítvány), amelyet az orvostudományi egyetemi kar ítél oda, illetve a „dokumentation for gennemført praktisk uddannelse" (gyakorlati képzésről szóló bizonyítvány, amelyet a hatáskörrel rendelkező egészségügyi hatóság ítél oda);

c) *Németországban:*

1. „Zeugnis über die ärztliche Staatsprüfung" (orvosi államvizsga-bizonyítvány), amelyet a hatáskörrel rendelkező hatóságok ítélnek oda, „Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent" (az a bizonyítvány, amely szerint birtokosa az orvosi asszisztensi előkészítő időszakát letöltötte), amennyiben a német jog az orvosi képzés befejezéséhez előírja ezt az időszakot;

2. „Zeugnis über die ärztliche Staatsprüfung" (orvosi államvizsga-bizonyítvány), amelyet a hatáskörrel rendelkező hatóságok 1988. június 30-a után ítélnek oda, illetve az orvosi gyakorlat elvégzését tanúsító bizonyítvány („Arzt im Praktikum");

d) *Görögországban:*

„Πτυχιο Ιατρικης" (egyetemi orvosi oklevél), amelyet az alábbiak ítélnek oda:

– egy egyetem orvosi kara, vagy

– egy egyetem egészségtudományi karának orvosi tanszéke;

e) *Spanyolországban:*

„Título de Licenciado en Medicina y Cirugía" (egyetemi orvosi és sebészeti oklevél), amelyet az Oktatási és Tudományos Minisztérium vagy egy egyetem rektora ítél oda;

f) *Franciaországban:*

1. „diplôme d'État de docteur en médecine" (állami orvosdoktori oklevél), amelyet az egyetemi orvostudományi karok, az egyetemi közös orvostudományi és gyógyszerészeti karok vagy maguk az egyetemek ítélnek oda;

2. „diplôme d'université de docteur en médecine" (egyetemi orvosi oklevél), ahol ez az oklevél tanúsítja az állami orvosi oklevél esetében megállapítottal azonos képzési kurzus elvégzését;

g) *Írországban:*

Írországban odaítélt elsődleges képesítés („primary qualification"), amelyet azt követően adományoznak, hogy a képzésben részt vevők letettek egy képesítő vizsgát egy hatáskörrel rendelkező vizsgabizottság előtt, és a testület által odaítélt szakmai gyakorlatot igazoló tanúsítvány („certificate of experience"), amely teljes jogú orvosként történő bejegyzésre jogosítja fel őket;

h) *Olaszországban:*

„diploma di laurea in medicina e chirurgia" (orvosi és sebészeti egyetemi oklevél), amelyet egy egyetem ítél oda, és amelyet az Állami Vizsgabizottság által odaítélt „diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia" (az orvosi és sebészi gyakorlat jogát átruházó oklevél) kísér;

i) *Luxemburgban:*

„diplôme d'État de docteur en médecine, chirurgie et accouchements" (állami egyetemi orvosi, sebészeti és szülészeti oklevél), amelyet az Állami Vizsgabizottság ítél oda, és az oktatási miniszter hagy jóvá, illetve a „certificat de stage" (gyakorlati képzési bizonyítvány), amelyet az egészségügyi miniszter hagy jóvá;

j) *Hollandiában:*

„universitair getuigschrift van arts" (egyetemi orvosi bizonyítvány);

k) *Portugáliában:*

„Carta de curso de licenciatura em medicina" (orvosi tanulmányok befejezését tanúsító oklevél), amelyet egy egyetem ítél oda, illetve a „Diploma comprovativo da conclusão do internato geral" (az általános szakmai gyakorlat befejezését tanúsító oklevél), amelyet az Egészségügyi Minisztérium hatáskörrel rendelkező hatósága ítél oda;

l) *az Egyesült Királyságban:*

az Egyesült Királyságban odaítélt elsődleges képesítés („primary qualification"), amelyet azt követően adományoznak, hogy a képzésben részt vevők letettek egy képesítő vizsgát egy hatáskörrel rendelkező vizsgabizottság előtt, és az e testület által odaítélt szakmai gyakorlatot igazoló tanúsítvány („certificate of experience"), amely teljes jogú orvosként történő bejegyzésre jogosítja fel őket.

II. FEJEZET

A TAGÁLLAMOKBAN KÖZÖS SZAKORVOSI OKLEVELEK, BIZONYÍTVÁNYOK ÉS A KÉPESÍTÉS MEGSZERZÉSÉRŐL SZÓLÓ EGYÉB TANÚSÍTVÁNYOK

4. cikk

Minden tagállam elismeri egy másik tagállam által a 24., 25., 26. és 29. cikknek és az 5. cikkben található felsorolásnak megfelelően az állampolgárainak odaítélt szakorvosi okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb

tanúsítványokat azáltal, hogy az ilyen képesítéseket a területén ugyanolyan hatályúnak tekinti, mint azokat, amelyeket saját maga ítél oda.

5. cikk

(1) A (2) bekezdésben felsorolt hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy testületek által odaítélt és a 4. cikkben említett oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok a vonatkozó szakképzés alkalmazásában megfelelnek a különböző tagállamok által elismert és a (3) bekezdésben felsorolt képesítéseknek.

(2) Az (1) bekezdésben említett hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy testületek által odaítélt oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok a következők:

Belgiumban:

„titre d'agrégation en qualité de médecin spécialiste / erkenningstitel van geneersheer specialist" (a szakorvosi képesítés megszerzéséről szóló tanúsítvány), amelyet az egészségügyi miniszter ad ki;

Dániában:

„bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge" (bizonyítvány a szakorvosi cím megszerzéséről), amelyet a hatáskörrel rendelkező egészségügyi hatóság ad ki;

Németországban:

„Fachärztliche Anerkennung" (elismert szakorvosi bizonyítvány), amelyet a „Landesärztekammer" (az érintett tartomány orvosi kamarája) ad ki;

Görögországban:

„Τιτλος Ιατρικης Ειδικοτυτας" (szakorvosi bizonyítvány), amelyet a „Νομαρχίες" (prefektúrák) ítélnek oda;

Spanyolországban:

„Título de Especialista" (szakorvosi szakmai képesítés), amelyet az Oktatási és Tudományos Minisztérium ítél oda;

Franciaországban:

– „certificat d'études spéciales de médecine" (bizonyítvány a szakorvosi tanulmányokról), amelyet az egyetemi orvostudományi karok, az egyetemi orvostudományi és gyógyszerészeti karok vagy maguk az egyetemek adnak ki,

– szakorvosi képesítési bizonyítványok, amelyeket az Orvosi Kamara Tanácsa ad ki,

– „certificat d'études spéciales de médecine" (bizonyítvány a szakorvosi tanulmányokról), amelyet az egyetemi orvostudományi karok, az egyetemi orvostudományi és gyógyszerészeti karok adnak ki, illetve az oktatási miniszter rendelete alapján kiadott ezzel egyenértékű bizonyítványok,

– „diplôme d'études spécialisées de médecine délivré par les universités" (egyetem által odaítélt oklevél a szakorvosi tanulmányokról);

Írországban:

„certificate of specialist doctor" (szakorvosi bizonyítvány), amelyet az egészségügyi miniszter által hatáskörrel felruházott hatóság ad ki;

Olaszországban:

„diploma di medico specialista, rilasciati dal rettore di una universita"(szakorvosi oklevél, amelyet egy egyetem rektora ítél oda);

Luxemburgban:

„certificat de médecin spécialiste" (szakorvosi bizonyítvány), amelyet az orvosi kollégium javaslata alapján az egészségügyi miniszter ad ki;

Hollandiában:

– „Getuigschrift van erkenning en inschrijving in het Specialistenregister"(a Szakorvosi Névjegyzékbe történő bejegyzésről és elismerésről szóló bizonyítvány), amelyet a „Specialisten-Registratiecommissie (SRC)" (Szakorvosi Nyilvántartási Bizottság (SZNYB)) ad ki,

– „Getuigschrift van erkenning en inschrijving in het Register von Sociaal-Geneeskundigen"(jóváhagyási és nyilvántartásba vételi bizonyítvány), amelyet a „Sociaal-Geneeskundigen Registratie-Commissie (SGRC)" (Szociális Orvosok Nyilvántartási Bizottsága) ad ki;

Portugáliában:

„Grau de Assistente" (asszisztensi fokozat), amelyet az Egészségügyi Minisztérium hatáskörrel rendelkező szervei ítélnek oda, illetve „Título de Especialista" (szakorvosi szakmai képesítés), amelyet a gyakorló orvosok szakmai szervezete ítél oda;

az Egyesült Királyságban:

a szakorvosi képzés elvégzéséről szóló bizonyítvány („certificate of completion of specialist training"), amelyet az e célra hatáskörrel felruházott hatóság ad ki.

(3) A tagállamokban jelenleg használt és az adott szakképzési kurzusoknak megfelelő elnevezések a következők:

– *aneszteziológia:*

Belgium:	anesthésiologie / anesthesiolgie
Dánia:	anæsteasiolgi
Németország:	Anästhesiologie
Görögország:	αναισθησιολογια
Spanyolország:	anestesiología y reanimación
Franciaország:	anesthésiologie-réanimation chirurgicale
Írország:	anaesthetics
Olaszország:	anestesia e rianimazione
Luxemburg:	anesthésie-réanimation
Hollandia:	anesthesiologie
Portugália:	anestesiologia
Egyesült Királyság:	anaesthetics,

– *sebészet:*

Belgium:	chirurgie / heelkunde
Dánia:	kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Németország:	Chirurgie

Görögország:	χειρουργικη
Spanyolország:	cirugía general y del aparato digestivo
Franciaország:	chirurgie générale
Írország:	general surgery
Olaszország:	chirurgia generale
Luxemburg:	chirurgie générale
Hollandia:	heelkunde
Portugália:	cirurgia geral
Egyesült Királyság:	general surgery,

– *idegsebészet:*

Belgium:	neurochirurgie / neurochirurgie
Dánia:	neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme
Németország:	Neurochirurgie
Görögország:	νευροχειρουργικη
Spanyolország:	neurocirugía
Franciaország:	neurochirurgie
Írország:	neurological surgery
Olaszország:	neurochirurgia
Luxemburg:	neurochirurgie
Hollandia:	neurochirurgie
Portugália:	neurocirurgia
Egyesült Királyság:	neurological surgery,

– *szülészet és nőgyógyászat:*

Belgium:	gynécologie-obstétrique / gynecologie-verloskunde
Dánia:	gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Németország:	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Görögország:	μαιευτικη-γυναικολογια
Spanyolország:	obstetricia y ginecología
Franciaország:	gynécologie-obstétrique
Írország:	obstetrics and gynaecology
Olaszország:	ostetricia e ginecologia
Luxemburg:	gynécologie-obstétrique
Hollandia:	verloskunde en gynaecologie
Portugália:	ginecologia e obstetricia
Egyesült Királyság:	obstetrics and gynaecology,

– *belgyógyászat:*

Belgium:	médecine interne / inwendige geneeskunde
Dánia:	intern medicin eller medicinske sygdomme
Németország:	Innere Medizin
Görögország:	παθολογια
Spanyolország:	medicina interna
Franciaország:	médecine interne
Írország:	general (internal) medicine
Olaszország:	medicina interna
Luxemburg:	maladies internes
Hollandia:	inwendige geneeskunde
Portugália:	medicina interna
Egyesült Királyság:	general medicine,

– *szemészet:*

Belgium:	ophtalmologie / oftalmologie
Dánia:	oftalmologi eller oøjensygdomme
Németország:	Augenheilkunde
Görögország:	οφθαλμολογια
Spanyolország:	oftalmología
Franciaország:	ophtalmologie
Írország:	ophtalmology
Olaszország:	oculistica
Luxemburg:	ophtalmologie
Hollandia:	oogheelkunde
Portugália:	oftalmologia
Egyesült Királyság:	opthalmology,

– *fül-orr-gége gyógyászat:*

Belgium:	oto-rhino-laryngologie / otorhinolaryngologie
Dánia:	oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme
Németország:	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde
Görögország:	ωτορινολαρυγγολογια
Spanyolország:	otorrinolaringología
Franciaország:	oto-rhino-laryngologie
Írország:	otolaryngology
Olaszország:	otorinolaringoiatria
Luxemburg:	oto-rhino-laryngologie
Hollandia:	keel-, neus- en oorheelkunde
Portugália:	otorrinolaringologia
Egyesült Királyság:	otolaryngology,

– *csecsemő- és gyermekgyógyászat:*

Belgium:	pédiatrie / kindergeneeskunde
Dánia:	pædiatri eller børnesygdomme
Németország:	Kinderheilkunde
Görögország:	παιδιατρικη
Spanyolország:	pediatría sus áreas específicas
Franciaország:	pédiatrie
Írország:	paediatrics
Olaszország:	pediatria
Luxemburg:	pédiatrie
Hollandia:	kindergeneeskunde
Portugália:	pediatria
Egyesült Királyság:	paediatrics,

– *tüdőgyógyászat:*

Belgium:	pneumologie / pneumologie
Dánia:	medicinske lungesydomme

Németország:	Lungen- und Bronchialheilkunde
Görögország:	φυματιολογια-πνευμονολογια
Spanyolország:	neumologia
Franciaország:	pneumologie
Írország:	respiratory medicine
Olaszország:	tisiologia e malattie dell'apparato respiratorio
Luxemburg:	pneumo-phtisiologie
Hollandia:	longziekten en tuberculose
Portugália:	pneumologia
Egyesült Királyság:	respiratory medicine,

– *urológia:*

Belgium:	urologie / urologie
Dánia:	urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Németország:	Urologie
Görögország:	ουρολογια
Spanyolország:	urología
Franciaország:	chirurgie urologique
Írország:	urology
Olaszország:	urologia
Luxemburg:	urologie
Hollandia:	urologie
Portugália:	urologia
Egyesült Királyság:	urology,

– *ortopédia:*

Belgium:	orthopédie / orthopedie
Dánia:	ortopædisk kirurgi
Németország:	Orthopädie
Görögország:	ορθοπεδικη
Spanyolország:	traumatología y cirugía ortopédica
Franciaország:	chirurgie orthopédique et traumatologie
Írország:	orthopaedic surgery
Olaszország:	ortopedia e traumatologia
Luxemburg:	orthopédie
Hollandia:	orthopedie
Portugália:	ortopedia
Egyesült Királyság:	orthopaedic surgery,

– *patológia:*

Belgium:	anatomie pathologique / pathologische anatomie
Dánia:	patologisk anatomi og histologi eller vævsundersøgelse
Németország:	Pathologie
Görögország:	παθολογικη ανατομικη
Spanyolország:	anatomía patológica
Franciaország:	anatomie et cytologie pathologique
Írország:	morbid anatomy and histopathology
Olaszország:	anatomia patologica
Luxemburg:	anatomie pathologique
Hollandia:	pathologische anatomie
Portugália:	anatomia patológica
Egyesült Királyság:	morbid anatomy and histopathology,

– *neurológia:*

Belgium:	neurologie / neurologie
Dánia:	neuromedicin eller medicinske nervesygdomme
Németország:	Neurologie
Görögország:	νευρολογια
Spanyolország:	neurologia
Franciaország:	neurologie
Írország:	neurology
Olaszország:	neurologia
Luxemburg:	neurologie
Hollandia:	neurologie
Portugália:	neurologia
Egyesült Királyság:	neurology,

– *pszichiátria:*

Belgium:	psychiatrie / psychiatrie
Dánia:	psykiatri
Németország:	Psychiatrie
Görögország:	ψυχιατρικη
Spanyolország:	psiquiatría
Franciaország:	psychiatrie
Írország:	psychiatry
Olaszország:	psichiatria
Luxemburg:	psychiatrie
Hollandia:	psychiatrie
Portugália:	psiquiatria
Egyesült Királyság:	psychiatry.

III. FEJEZET

KÉT VAGY TÖBB TAGÁLLAMBAN KÖZÖS SZAKORVOSI OKLEVELEK, BIZONYÍTVÁNYOK ÉS A KÉPESÍTÉS MEGSZERZÉSÉRŐL SZÓLÓ EGYÉB TANÚSÍTVÁNYOK

6. cikk

Minden tagállam, amely ezen a területen törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedést hoz, elismeri egy másik tagállam által a 24., 25., 27. és 29. cikk és a 7. cikkben található felsorolás szerint a tagállamok állampolgárainak odaítélt okleveleket,

bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat azáltal, hogy az ilyen képesítéseket a területén ugyanolyan hatályúnak tekinti, mint azokat, amelyeket saját maga ítél oda.

7. cikk

(1) Az 5. cikk (2) bekezdésében felsorolt hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy testületek által odaítélt és a 6. cikkben említett oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok az ilyen képzést nyújtó tagállam vonatkozásában a szakképzés céljai tekintetében megfelelnek e cikk (2) bekezdésében felsorolt elnevezéseknek.

(2) A tagállamokban jelenleg használt és az adott szakképzési kurzusoknak megfelelő elnevezések a következők:

– *klinikai biológia:*

Belgium:	biologie clinique / klinische biologie
Spanyolország:	análisis clínicos
Franciaország:	biologie médicale
Olaszország:	patologia diagnostica di laboratorio
Portugália:	patologia clínica,

– *biológiai hematológia:*

Dánia:	klinisk blodtypeserologi
Franciaország:	hématologie
Luxemburg:	hématologie biologique
Portugália:	hematologia clínica,

– *mikrobiológia-bakteriológia:*

Dánia:	klinisk mikrobiologi
Németország:	Mikrobiologie und Infektionsepidemiologie
Görögország:	μικροβιολογια
Spanyolország:	microbiología y parasitología
Írország:	microbiology
Olaszország:	microbiologia
Luxemburg:	microbiologie
Hollandia:	medische microbiologie
Egyesült Királyság:	medical microbiology,

– *biokémia:*

Dánia:	klinisk kemi
Spanyolország:	bioquímica clínica
Írország:	chemical pathology
Luxemburg:	chimie biologique
Hollandia:	klinische chemie
Egyesült Királyság:	chemical pathology,

– *immunológia:*

Spanyolország:	inmunología
Írország:	clinical immunology
Egyesült Királyság:	immunology,

– *plasztikai sebészet:*

Belgium:	chirurgie plastique / plastische heelkunde
Dánia:	plastikkirurgi
Görögország:	πλαστικη χειρουργικη
Spanyolország:	cirugía plástica y reparadora
Franciaország:	chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique
Írország:	plastic surgery
Olaszország:	chirurgia plastica
Luxemburg:	chirurgie plastique
Hollandia:	plastische chirurgie
Portugália:	cirurgia plástica e reconstrutiva
Egyesült Királyság:	plastic surgery,

– *mellkassebészet:*

Belgium:	chirurgie thoracique / heelkunde op de thorax
Dánia:	thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Görögország:	χειρουργικη θωρακος
Spanyolország:	cirugía torácica
Franciaország:	chirurgie thoracique et cardio-vasculaire
Írország:	thoracic surgery
Olaszország:	chirurgia toracica
Luxemburg:	chirurgie thoracique
Hollandia:	cardio-pulmonale chirurgie
Portugália:	cirurgia cárdio-torácica
Egyesült Királyság:	thoracic surgery,

– *gyermeksebészet:*

Görögország:	χειρουργικη παιδων
Spanyolország:	cirugía pediátrica
Franciaország:	chirurgie infantile
Írország:	paediatric surgery
Olaszország:	chirurgia pediatrica
Luxemburg:	chirurgie pédiatrique
Portugália:	cirurgia pediátrica
Egyesült Királyság:	paediatric surgery,

– *érsebészet:*

Belgium:	chirurgie des vaisseaux / bloedvatenheelkunde
Spanyolország:	angiología y cirugía vascular
Franciaország:	chirurgie vasculaire
Olaszország:	chirurgia vascolare
Luxemburg:	chirurgie cardio-vasculaire
Portugália:	cirurgia vascular,

– *kardiológia:*

Belgium:	cardiologie / cardiologie
Dánia:	cardiologi eller hjerte-og-kredsløbssygdomme

Görögország:	καρδιολογια
Spanyolország:	cardiología
Franciaország:	pathologie cardio-vasculaire
Írország:	cardiology
Olaszország:	cardiologia
Luxemburg:	cardiologie et angiologie
Hollandia:	cardiologie
Portugália:	cardiologia
Egyesült Királyság:	cardio-vascular disease,

– *gasztroenterológia:*

Belgium:	gastro-entérologie / gastro-enterologie
Dánia:	medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarmsygdomme
Görögország:	γαστρεντερολογια
Spanyolország:	aparato digestivo
Franciaország:	gastro-entérologie et hépatologie
Írország:	gastro-enterology
Olaszország:	malattie dell'apparato digerente, della nutrizione e del ricambio
Luxemburg:	gastro-entérologie
Hollandia:	gastro-enterologie
Portugália:	gastrenterologia
Egyesült Királyság:	gastro-enterology,

– *reumatológia:*

Belgium:	rhumatologie / reumatologie
Dánia:	reumatologi
Görögország:	ρευματολογια
Spanyolország:	reumatología
Franciaország:	rhumatologie
Írország:	rheumatology
Olaszország:	reumatologia
Luxemburg:	rhumatologie
Hollandia:	reumatologie
Portugália:	reumatologia
Egyesült Királyság:	rheumatology,

– *általános hematológia:*

Görögország:	αιματολογια
Spanyolország:	hematología hemoterapia
Írország:	haematology
Olaszország:	ematologia
Luxemburg:	hématologie
Portugália:	imuno-hemoterapia
Egyesült Királyság:	haematology,

– *endokrinológia:*

Görögország:	ενδοκρινολογια
Spanyolország:	endocrinología y nutrición
Franciaország:	endocrinologie – maladies
Írország:	endocrinology and diabetes mellitus
Olaszország:	endocrinologia
Luxemburg:	endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition
Portugália:	endocrinologia-nutrição
Egyesült Királyság:	endocrinology and diabetes mellitus,

– *fizikoterápia:*

Belgium:	médecine physique / fysische geneeskunde
Dánia:	fysiurgi og rehabilitering
Görögország:	φυσικη ιατρικη και αποκατασταση
Spanyolország:	rehabilitación
Franciaország:	rééducation et réadaptation fonctionnelles
Olaszország:	fisioterapia
Hollandia:	revalidatie
Luxemburg:	rééducation et réadaptation fonctionnelles
Portugália:	fisiatria,

– *sztomatológia:*

Spanyolország:	estomatología
Franciaország:	stomatologie
Olaszország:	odontostomatologia
Luxemburg:	stomatologie
Portugália:	estomatologia,

– *neuropszichiátria:*

Belgium:	neuropsychiatrie / neuropsychiatrie
Németország:	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)
Görögország:	νευρολογια – ψυχιατρικη
Franciaország:	neuropsychiatrie
Olaszország:	neuropsichiatria
Luxemburg:	neuropsychiatrie
Hollandia:	zenuw – en zielsziekten,

– *bőr- és nemibeteg-gyógyászat:*

Belgium:	dermato-vénéréologie / dermato-venereologie
Dánia:	dermato-venerologie eller hud- og koønssygdomme
Németország:	Dermatologie und Venerologie
Görögország:	δερματολογια-αφροδισιολογια
Spanyolország:	dermatología médico-quirúrgica y venereología
Franciaország:	dermatologie et vénéréologie
Olaszország:	dermatologia e venerologia

Luxemburg:	dermato-vénéréologie
Hollandia:	dermatologie en venerologie
Portugália:	dermatovenereologia,

– *bőrgyógyászat:*

Írország:	dermatology
Egyesült Királyság:	dermatology,

– *nemibeteg-gyógyászat:*

Írország:	venereology
Egyesült Királyság:	venereology,

– *radiológia:*

Németország:	Radiologie
Görögország:	ακτινολογια – ραδιολογια
Spanyolország:	electrorradiología
Franciaország:	électro-radiologie
Olaszország:	radiologia
Luxemburg:	électroradiologie
Hollandia:	radiologie
Portugália:	radiologia,

– *diagnosztikai radiológia:*

Belgium:	radiodiagnostic / röntgendiagnose
Dánia:	diagnostisk radiologi eller – røntgenundersøgelse
Németország:	Radiologische Diagnostik
Görögország:	ακτινοδιαγνωστικη
Spanyolország:	radiodiagnóstico
Franciaország:	radiodiagnostic et imagerie médicale
Írország:	diagnostic radiology
Luxemburg:	radiodiagnostic
Hollandia:	radiodiagnostiek
Portugália:	radiodiagnóstico
Egyesült Királyság:	diagnostic radiology,

– *radioterápia:*

Belgium:	radio- et radiumthérapie / radio- en radiumtherapie
Dánia:	terapeutisk radiologi eller stralebehandling
Németország:	Strahlentherapie
Görögország:	ακτινοθεραπευτικη
Spanyolország:	oncología radioterápica
Franciaország:	oncologie, option radiothérapie
Írország:	radiotherapy
Luxemburg:	radiothérapie
Hollandia:	radiotherapie
Portugália:	radioterapia
Egyesült Királyság:	radiotherapy,

– *trópusi betegségek gyógyászata:*

Dánia:	tropemedicin
Írország:	tropical medicine
Olaszország:	medicina tropicale
Portugália:	medicina tropical
Egyesült Királyság:	tropical medicine,

– *gyermekpszichiátria:*

Dánia:	børnepsykiatri
Németország:	Kinder- und Jugendpsychiatrie
Görögország:	παιδοψυχιατρικη
Franciaország:	pédo-psychiatrie
Írország:	child and adolescent psychiatry
Olaszország:	neuropsichiatria infantile
Luxemburg:	psychiatrie infantile
Portugália:	pedopsiquiatria
Egyesült Királyság:	child and adolescent psychiatry,

– *geriátria:*

Spanyolország:	geriatría
Írország:	geriatrics
Hollandia:	klinische geriatrie
Egyesült Királyság:	geriatrics,

– *nefrológia:*

Dánia:	nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Görögország:	νεφρολογια
Spanyolország:	nefrología
Franciaország:	néphrologie
Írország:	nephrology
Olaszország:	nefrologia
Luxemburg:	néphrologie
Portugália:	nefrologia
Egyesült Királyság:	renal disease,

– *infektológia:*

Írország:	communicable diseases
Olaszország:	malattie infettive
Egyesült Királyság:	communicable diseases,

– *közösségi orvoslás:*

Franciaország:	santé publique et médecine sociale
Írország:	community medicine
Egyesült Királyság:	community medicine,

– *farmakológia:*

Németország:	Pharmakologie
Spanyolország:	farmacología clínica

Írország:	clinical pharmacology and therapeutics
Egyesült Királyság:	clinical pharmacology and therapeutics,

– *foglalkozás-egészségügy:*

Dánia:	samfundsmedicin/arbejdsmedicin
Németország:	Arbeitsmedizin
Görögország:	ιατρικη της εργασιας
Franciaország:	médecine du travail
Olaszország:	medicina del lavoro
Írország:	occupational medicine
Hollandia:	arbeids- en bedrijfsgeneeskunde
Portugália:	medicina do trabalho
Egyesült Királyság:	occupational medicine,

– *allergológia:*

Görögország:	αλλεργιολογια
Spanyolország:	alergologia
Olaszország:	allergologia ed immunoligia clinica
Hollandia:	allergologie
Portugália:	imunoalergologia,

– *gasztroenterológiai sebészet:*

Belgium:	chirurgie abdominale / heelkunde op het abdomen
Dánia:	kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme
Spanyolország:	cirugía del aparato digestivo
Franciaország:	chirurgie viscérale
Olaszország:	chirurgia dell'apparato digerente,

– *nukleáris medicina:*

Belgium:	médecine nucléaire / nucleaire geneeskunde
Németország:	Nuklearmedizin
Görögország:	πυρινικη ιατρικη
Spanyolország:	medicina nuclear
Franciaország:	médecine nucléaire
Olaszország:	medicina nucleare
Hollandia:	nucleaire geneeskunde
Portugália:	medicina nuclear
Egyesült Királyság:	nuclear medicine,

– *arc- és állcsontsebészet (orvosi alapképzés):*

Spanyolország:	cirugía oral y maxilofacial
Franciaország:	chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Olaszország:	chirurgia maxillo-facciale,

– *arc-, állcsont-, szájsebészet (orvosi és fogorvosi alapképzés):*

Belgium:	stomatologie/chirurgie orale et maxillo-faciale; / stomatologie/orale en maxillo-faciale chirurgie
Németország:	Zahn-, Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Írország:	oral and maxillo-facial surgery
Egyesült Királyság:	oral and maxillo-facial surgery.

8. cikk

(1) A befogadó tagállam kötelezővé teheti tagállamok azon állampolgárai részére, akik a 4. és 6. cikkben nem említett, illetve a 6. cikkben említett, de a származási tagállamban vagy abban a tagállamban, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, nem adományozható szakorvosi okleveleket, bizonyítványokat vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat kívánják megszerezni, hogy megfeleljenek a szakorvosi képesítésre vonatkozóan a befogadó tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseiben megállapított képzési feltételeknek.

(2) A befogadó tagállam azonban részben vagy egészben figyelembe veszi az (1) bekezdésben említett állampolgárok által teljesített képzési időszakot, amelyet a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatósága oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány odaítélésével igazolt, feltéve hogy az ilyen képzési időszakok megfelelnek azoknak, amelyet a befogadó tagállam a szóban forgó szakképzés esetében előír.

(3) Miután a befogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai vagy testületei a benyújtott oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány alapján ellenőrizték az érintett személy szakképzésének tartalmát és időtartamát, tájékoztatják őt az előírt további képzési időszakról és annak területeiről.

IV. FEJEZET

SZERZETT JOGOK

9. cikk

(1) A (3) bekezdés sérelme nélkül, a tagállamok elegendő bizonyítékként ismerik el a tagállamok által kiadott, a következő időpontok előtt kezdődött képzést igazoló orvosi okleveleket, bizonyítványokat vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat egy tagállam állampolgárai esetében, akiknek orvosi oklevelei, bizonyítványai vagy képesítése megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványai nem felelnek meg a minimális képzés 23. cikkben megállapított követelményeinek:

– 1986. január 1. Spanyolország és Portugália esetében,

– 1981. január 1. Görögország esetében,

– 1976. december 20. a többi tagállam esetében,

a fenti dokumentumokat egy igazolás kíséri, amely szerint az említett állampolgár az igazolás kiadását megelőző öt év során legalább három egymást követő évben ténylegesen és jogszerűen gyakorolta az adott tevékenységet.

(2) A (4) bekezdés sérelme nélkül, a tagállamok elegendő bizonyítékként ismerik el a tagállamok által kiadott, a következő időpontok előtt kezdődött képzést igazoló orvosi okleveleket, bizonyítványokat vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat egy tagállam állampolgárai esetében, akiknek szakorvosi oklevelei, bizonyítványai vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványai nem felelnek meg a minimális képzés 24–27. cikkekben megállapított követelményeinek:

– 1986. január 1. Spanyolország és Portugália esetében,

– 1981. január 1. Görögország esetében,

– 1976. december 20. a többi tagállam esetében.

A befogadó tagállam előírhatja, hogy a szakorvosi oklevelek, bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok mellé annak a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak, ahonnan a szakorvos érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatóságai vagy testületei adjanak ki egy igazolást, amely tanúsítja, hogy birtokosa kétszer olyan hosszú ideig gyakorolta a szóban forgó tevékenységeket, mint amennyi a származási tagállamban vagy abban a tagállamban, ahonnan érkezett, biztosított szakképzés időtartama, és a képzés idejével kapcsolatban a III. címben előírt minimális követelmény különbsége, ha ezek az időtartamok nem egyeznek meg a 26. és 27. cikkekben megállapított minimális képzési időtartamokkal.

Ha azonban az első albekezdésben megadott időpontok előtt a befogadó tagállam a 26. és 27. cikkben említettnél rövidebb minimális képzési időt ír elő, a második albekezdésben említett különbség csak a tagállam által megállapított minimális képzési idő vonatkozásában határozható meg.

(3) A tagállamok olyan állampolgárai esetében, akiknek orvosi oklevelei, bizonyítványai vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványai a korábbi Német Demokratikus Köztársaság területén biztosított olyan képzést tanúsítanak, amely nem felel meg a 23. cikkben megállapított minimális képzési követelményeknek, Németországot kivéve a tagállamok csak akkor ismerik el elegendő bizonyítéknak ezeket az okleveleket, bizonyítványokat vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, ha:

– Németország újraegyesítése előtt megkezdődött képzést igazolnak,

– birtokosukat feljogosítják arra, hogy Németország területén orvosi tevékenységet folytassanak a hatáskörrel rendelkező német hatóságok által odaítélt és a 3. cikk c) bekezdés (1) és (2) pontjában említett képesítéssel azonos feltételek mellett,

– ezeket a hatáskörrel rendelkező német hatóságok által kiadott igazolás kíséri, amely szerint az illető állampolgár az igazolás kiadását megelőző öt év során legalább három egymást követő évben ténylegesen és jogszerűen gyakorolta Németországban az adott tevékenységet.

(4) A tagállamok olyan állampolgárai esetében, akiknek szakorvosi oklevelei, bizonyítványai vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványai a korábbi Német Demokratikus Köztársaság területén biztosított olyan képzést tanúsítanak, amely nem felel meg a 24–27. cikkben megállapított minimális képzési követelményeknek, Németországot kivéve a tagállamok csak akkor ismerik el elegendő bizonyítéknak ezeket az okleveleket, bizonyítványokat vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, ha azok:

– 1992. április 3. előtt kezdődött képzést tanúsítanak, és

– birtokosukat feljogosítják arra, hogy Németország egész területén szakorvosi tevékenységet folytassanak a hatáskörrel rendelkező német hatóságok által odaítélt és az 5. és 7. cikkekben említett képesítésekkel azonos feltételek mellett.

A tagállamok azonban előírhatják, hogy a szakorvosi oklevelek, bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok mellé a hatáskörrel rendelkező német hatóságok vagy testületek adjanak ki egy igazolást, amely tanúsítja, hogy birtokosa kétszer olyan hosszú ideig gyakorolta az adott tevékenységeket, mint amennyi a Németországban biztosított szakképzés időtartama és a képzés idejével kapcsolatban a III. címben előírt minimális időtartam különbsége, ha ezek az időtartamok nem egyeznek meg a 26. és 27. cikkekben megállapított minimális képzési időtartamokkal.

(5) A tagállamok elegendő bizonyítékként ismerik el a többi tagállam által kiadott okleveleket, bizonyítványokat vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, amelyeket hatáskörrel rendelkező hatóságaik vagy testületeik által adott igazolás kísér egy tagállam azon állampolgárai esetében, akiknek orvosi vagy szakorvosi oklevelei, bizonyítványai vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványai nem felelnek meg a 3., 5. vagy 7. cikkben megállapított képesítéseknek vagy megnevezéseknek. Az igazolás tanúsítja, hogy az adott orvosi vagy szakorvosi oklevelet, bizonyítványt vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványt a III. címnek a 2., 4. vagy 6. cikkben említett rendelkezéseinek megfelelően a képzést követően ítélték oda, és az odaítélő tagállam úgy minősíti őket, mint a 3., 5. vagy 7. cikkekben megállapított képesítéseket vagy megnevezéseket.

(6) Azok a tagállamok, amelyek hatályon kívül helyezték a neuropszichiátriai, radiológiai, mellkassebészeti, érsebészeti, gasztroenterológiai sebészeti, biológiai hematológiai, fizikoterápiai vagy trópusi betegségek gyógyászatával kapcsolatos oklevelek, bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok odaítélésével kapcsolatos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseiket, és intézkedéseket tettek állampolgáraik érdekében azok megszerzett jogaival kapcsolatban, elismerik a tagállamok állampolgárai azon jogát, hogy rájuk ugyanazok a rendelkezések irányadóak, feltéve ha neuropszichiátriai, radiológiai, mellkassebészeti, érsebészeti, gasztroenterológiai sebészeti, biológiai hematológiai, fizikoterápiai vagy trópusi betegségek gyógyászatával kapcsolatos okleveleik, bizonyítványaik vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványaik megfelelnek az e cikk (2) bekezdésében, vagy a 24., 25. és 27. cikkekben megállapított feltételeknek, amennyiben az említett okleveleiket, bizonyítványaikat vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványaikat azelőtt szerezték meg, hogy a befogadó tagállam megszüntette az érintett szakterületeken ilyen oklevelek,

bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok odaítélését.

(7) A II. mellékletben találhatók azok az időpontok, amikor az érintett tagállamok hatályon kívül helyezték a (6) bekezdésben említett oklevelekkel, bizonyítványokkal vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokkal kapcsolatos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket.

V. FEJEZET

A TUDOMÁNYOS CÍMEK HASZNÁLATA

10. cikk

(1) A 19. cikk sérelme nélkül, a befogadó tagállamok biztosítják, hogy ha egy tagállam állampolgára megfelel a 2., 4., 6. és 9. cikkben megállapított feltételeknek, jogosult a származási tagállamnak, vagy annak a tagállamnak, ahonnan érkezett, a nyelvén használni az illető állam törvényes tudományos címeit vagy – ahol az alkalmazható – azok rövidítéseit. A befogadó tagállamok előírhatják, hogy a cím után fel kell tüntetni a címet odaítélő intézmény vagy vizsgabizottság nevét és székhelyét.

(2) Ha a származási tagállamban, vagy abban a tagállamban, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, használt tudományos cím a befogadó tagállamban összetéveszthető egy olyan címmel, amely abban a tagállamban olyan kiegészítő képzést tesz kötelezővé, amelyet az illető személy nem végzett el, a befogadó tagállam előírhatja, hogy az illető személy a befogadó tagállam által meghatározott megfelelő formában használja a származási tagállamban, vagy abban a tagállamban, ahonnan érkezett, alkalmazott címet.

VI. FEJEZET

AZ ORVOSI TEVÉKENYSÉGGEL KAPCSOLATOS, LETELEPEDÉS ÉS SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁS SZABADSÁGÁNAK EREDMÉNYES GYAKORLÁSÁT ELŐSEGÍTŐ RENDELKEZÉSEK

A. **Kifejezetten a letelepedés szabadságával kapcsolatos rendelkezések**

11. cikk

(1) Az a befogadó tagállam, amely állampolgáraitól a jó hírnév tanúsítását teszi kötelezővé, amikor először kezdenek meg valamely orvosi tevékenységet, más tagállamok állampolgárai vonatkozásában elegendő bizonyítékként fogadja el a származási tagállamnak, vagy annak a tagállamnak, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatósága által kiadott igazolást, amely tanúsítja, hogy az illető megfelel a tagállamnak a tevékenység megkezdéséhez előírt, jó jellemre vagy hírnévre vonatkozó követelményeinek.

(2) Ha a származási tagállam, vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, nem írja elő a jó jellem vagy jó hírnév tanúsítását azoktól a személyektől, akik az adott tevékenységet első alkalommal kívánják gyakorolni, a befogadó tagállam előírhatja a származási tagállamnak, vagy annak a tagállamnak az állampolgárai számára, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, hatósági erkölcsi bizonyítvány, vagy ennek hiányában a származási tagállamnak, vagy annak a tagállamnak, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatósága által kibocsátott egyenértékű okirat benyújtását.

(3) Ha a befogadó tagállamnak részletes tudomása van valamilyen súlyos eset előfordulásáról, amely a területén kívül azelőtt történt, hogy az érintett személy az adott tagállamban letelepedett volna, és ez az eset befolyásolhatja az adott tevékenységnek a területén belüli megkezdését, tájékoztathatja erről a származási tagállamot, vagy azt a tagállamot, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett.

A származási tagállam, vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, megvizsgálja a tények valódiságát. Hatóságai eldöntik, hogy milyen jellegű és terjedelmű vizsgálatot folytatnak, és tájékoztatják a befogadó tagállamot ennek következtében az általuk kiadott igazolásokkal vagy okiratokkal kapcsolatos eljárásokról.

(4) A tagállamok biztosítják a továbbított információk bizalmas kezelését.

12. cikk

(1) Ha egy befogadó tagállamban törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedés van hatályban, amelynek a jó jellemre és hírnévre vonatkozóan megállapított követelményei fegyelmi eljárásról rendelkeznek az orvosi tevékenység során elkövetett súlyos szakmai visszaélés vagy bűncselekmény elkövetése miatti elítélés esetére, a származási tagállam, vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, továbbít a befogadó tagállamnak minden szükséges információt az érintett személlyel kapcsolatos minden szakmai vagy közigazgatási jellegű intézkedésről vagy lefolytatott fegyelmi eljárásról, illetve a számára kiszabott büntetésekről, amikor foglalkozását a származási tagállamban, vagy abban a tagállamban gyakorolta, ahonnan érkezett.

(2) Ha a befogadó tagállamnak tudomása van valamilyen súlyos eset előfordulásáról, amely területén kívül azelőtt történt, hogy az érintett személy az adott tagállamban letelepedett volna, és befolyásolhatja az adott tevékenységnek a területén történő folytatását, tájékoztathatja a származási tagállamot, vagy azt a tagállamot, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett.

A származási tagállam, vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, megvizsgálja a tények valódiságát. Hatóságai eldöntik, hogy milyen jellegű és terjedelmű vizsgálatot folytatnak, és tájékoztatják a befogadó tagállamot az ennek következtében az (1) bekezdésnek megfelelően továbbított információval kapcsolatos intézkedéseikről.

(3) A tagállamok biztosítják a továbbított információk bizalmas kezelését.

13. cikk

Ha egy befogadó tagállam előírja saját állampolgárai számára, hogy bármilyen orvosi tevékenységet csak a fizikai és mentális egészségről szóló igazolás birtokában lehet megkezdeni vagy folytatni, az illető tagállam elfogadja ennek bizonyítékaként a származási tagállamban, vagy abban a tagállamban, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, előírt okirat bemutatását.

Ha a származási tagállam, vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, nem támaszt ilyen jellegű követelményeket azokkal szemben, akik a szóban forgó tevékenységet kívánják megkezdeni vagy gyakorolni, a befogadó tagállam elfogadja az ilyen állampolgároktól az illető állam hatáskörrel rendelkező hatóságainak a befogadó tagállamban kibocsátottal egyenértékű igazolását.

14. cikk

A 11., 12. és 13. cikk alapján kiállított dokumentumok a benyújtáskor nem lehetnek három hónapnál régebbiek.

15. cikk

(1) A 11., 12. és 13. cikk alapján az orvosi tevékenység megkezdésében érintett személlyel kapcsolatos engedélyezési eljárást a lehető leghamarabb, de legfeljebb a vele kapcsolatos dokumentumok benyújtását követő három hónapon belül be kell fejezni, az eljárás befejezése utáni bármilyen jogorvoslat miatti késedelem sérelme nélkül.

(2) A 11. cikk (3) bekezdésében és 12. cikk (2) bekezdésében említett esetekben az újbóli vizsgálat iránti kérelem felfüggeszti az (1) bekezdésben megállapított időszakot.

A megkeresett tagállamnak három hónapon belül választ kell adnia.

A válasz kézhezvételekor vagy az időtartam lejártakor a befogadó tagállam folytatja az (1) bekezdésben említett eljárást.

16. cikk

Ha egy befogadó tagállam előírja saját állampolgárai számára, hogy bármilyen orvosi tevékenységet csak eskü vagy ünnepélyes nyilatkozat letétele után lehet megkezdeni vagy folytatni, azonban más tagállamok állampolgárai nem tehetnek ilyen esküt vagy nyilatkozatot, az illető tagállamnak gondoskodnia kell róla, hogy ezzel egyenértékű eskü- vagy nyilatkozatformát ajánljon fel az érintett személynek.

B. **A szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos különleges rendelkezések**

17. cikk

(1) Ha egy tagállam kötelezővé teszi saját állampolgárai számára, hogy bármilyen orvosi tevékenységet csak szakmai szervezet vagy testület engedélyével, illetve tagsága vagy bejegyzése mellett lehet megkezdeni vagy gyakorolni, az illető tagállam a szolgáltatások nyújtása tekintetében felmenti e kötelezettség alól más tagállamok állampolgárait.

Az érintett személy ugyanolyan jogokkal és kötelezettségekkel nyújthat szolgáltatást, mint a befogadó tagállam állampolgárai; különösen a tagállamban érvényes szakmai és igazgatási jellegű szabályok vonatkoznak rá.

E célból és a (2) bekezdésben foglalt nyújtandó szolgáltatásokkal kapcsolatos nyilatkozaton felül a tagállamok annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a területükön érvényes szakmai magatartással kapcsolatos rendelkezések végrehajtását, előírhatják az érintett személynek egy szakmai szervezetben vagy testületben történő automatikus átmeneti bejegyzését vagy formális tagságát, vagy egy másik lehetőségként egy nyilvántartásba történő bejegyzést, feltéve ha az ilyen bejegyzés vagy tagság nem késlelteti és semmilyen módon nem bonyolítja a szolgáltatás nyújtását, illetve nem ró további költségeket a szolgáltatásokat nyújtó személyre.

Ha egy befogadó tagállam a második albekezdés alapján rendelkezéseket fogad el, vagy olyan tények jutnak tudomására, amelyek ellentétben állnak ezekkel a rendelkezésekkel, haladéktalanul tájékoztatja az érintett személy letelepedése szerinti tagállamot.

(2) A befogadó tagállam kötelezővé teheti az érintett személy számára, hogy a szolgáltatásnyújtással kapcsolatban előzetes nyilatkozatot tegyen a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál, ha a szolgáltatásnyújtás a tagállam területén történő tartózkodással jár együtt.

Sürgős esetekben ezt a nyilatkozatot a szolgáltatásnyújtás után a lehető leghamarabb meg kell tenni.

(3) Az (1) és (2) bekezdések alapján a befogadó tagállam kötelezővé teheti az érintett személy számára egy vagy több dokumentum benyújtását a következő adatokkal:

– a (2) bekezdésben említett nyilatkozat,

– igazolás arról, hogy az érintett személy törvényesen végzi az adott tevékenységeket a letelepedése szerinti tagállamban,

– igazolás arról, hogy az érintett személy az adott, az irányelvben említett és a szolgáltatásnyújtáshoz megfelelő egy vagy több oklevéllel, bizonyítvánnyal vagy a képesítések megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvánnyal rendelkezik.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott dokumentum vagy dokumentumok a benyújtáskor nem lehetnek 12 hónapnál régebbiek.

(5) Ha a tagállam egyik állampolgárát vagy egy másik tagállam állampolgárát, aki a területén letelepedett, átmenetileg vagy véglegesen részben vagy egészben megfosztja attól a jogtól, hogy orvosi tevékenységet folytasson, ennek megfelelően gondoskodnia kell arról, hogy átmenetileg vagy véglegesen visszavonja a (3) bekezdés második francia bekezdésében említett igazolást.

18. cikk

Ha a befogadó tagállamban a társadalombiztosítási rendszer keretében biztosított személyeknek nyújtott szolgáltatással kapcsolatban a biztosító intézményekkel való elszámoláshoz kötelező az adott társadalombiztosítási intézménynél történő bejegyzés, az illető tagállam felmenti a más tagállam területén letelepedett, egyéb tagállamok állampolgárait abban az esetben, ha a szolgáltatás nyújtásához az érintett személynek utaznia kell.

Az érintett személyek azonban előre, illetve sürgős esetben utólag tájékoztatják ezt a testületet a nyújtott szolgáltatásokról.

C. **A letelepedés szabadságával és a szolgáltatásnyújtás szabadságával kapcsolatos közös rendelkezések**

19. cikk

Ha egy befogadó tagállamban az orvosi tevékenységgel kapcsolatos szakmai megnevezések használata szabályokhoz kötött, más tagállamok olyan állampolgárának, aki eleget tesz a 2. cikkben és a 9. cikk (1), (3) és (5) bekezdéseiben megállapított feltételeknek, a befogadó tagállamnak azt a szakmai megnevezését kell használnia, amely abban az államban megfelel az általa teljesített képesítési feltételeknek, és a rövidített megnevezést használja.

Az első bekezdés szakmai megnevezések használatáról szóló rendelkezései azokra a szakorvosokra is vonatkoznak, akik eleget tesznek a 4. és 6. cikkben, illetve a 9. cikk (2), (4), (5) és (6) bekezdéseiben megállapított feltételeknek.

20. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az érintett személyek megkapják a szükséges tájékoztatást a befogadó tagállam egészségügyi és társadalombiztosítási jogszabályaival, illetve ahol alkalmazható, szakmai etikai szabályaival kapcsolatban.

E célból a tagállamok tájékoztatási központokat hozhatnak létre, amelyektől az érintettek megszerezhetik a szükséges információkat. Letelepedés esetén a befogadó tagállamok kötelezővé tehetik a kedvezményezettek számára e központok felkeresését.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett központokat az általuk erre a célra kijelölt, hatáskörrel rendelkező hatóságaikon és testületeiken belül is létrehozhatják.

(3) A tagállamok ellenőrzik, hogy ahol szükséges, az érintett személyek saját és betegeik érdekében megszerezték-e a szakmájuknak a befogadó tagállam területén történő gyakorlásához szükséges nyelvtudást.

21. cikk

Azok a tagállamok, amelyek kötelezővé teszik állampolgáraik számára, hogy előzetes képzésben vegyenek részt annak érdekében, hogy a társadalombiztosítási rendszer keretén belül működő orvosi kinevezésükre sor kerülhessen, ugyanezt 1975. június 20-tól kezdődően ötéves időtartamra kötelezővé tehetik a többi tagállam állampolgárai számára is. A képzés időtartama azonban nem haladhatja meg a hat hónapot.

22. cikk

Kétség esetén a befogadó tagállam előírhatja, hogy a másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai igazolják az illető tagállamban kiadott, és a II. cím I–IV. fejezeteiben említett oklevelek, bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok hitelességét, és azt a tényt is, hogy az érintett személy eleget tett a III. címben megállapított képzési követelménynek.

III. CÍM

AZ ORVOSOK TEVÉKENYSÉGÉVEL KAPCSOLATOS, TÖRVÉNYI, RENDELETI VAGY KÖZIGAZGATÁSI RENDELKEZÉSEK ÖSSZEHANGOLÁSA

23. cikk

(1) A tagállamok előírják az orvosi hivatást elkezdeni és folytatni kívánók számára, hogy rendelkezzenek a 3. cikkben említett orvosi oklevéllel, bizonyítvánnyal vagy a képesítések megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvánnyal, amely igazolja, hogy az érintett személyek képzésük teljes időtartama alatt megszerezték az alábbi ismereteket:

a) megfelelő ismeretek a gyógyítás alapját képező tudományokról, illetve a tudományos módszerek, ideértve a biológiai funkciók mérési elveinek elsajátítása, a tudományosan megalapozott tények értékelésének és az adatok elemzésének képessége;

b) az egészséges és beteg emberek felépítése, funkciói és viselkedése, valamint az emberi egészség, illetve a fizikai és társadalmi környezet közötti kapcsolat megfelelő megértése;

c) a klinikai szakterületek és gyakorlatok megfelelő ismerete, amely összefüggő képet biztosít az orvos számára a mentális és fizikai betegségekről a betegségmegelőzés, a diagnózis és terápia, illetve az emberi szaporodás szempontjából;

d) kórházban, megfelelő felügyelet alatt elsajátított klinikai tapasztalat.

(2) Az ilyen jellegű orvosi képzés teljes időtartama legalább hat év, illetve a képzés 5 500 órából áll, és egyetemi vagy egy egyetem felügyelete alatt biztosított elméleti és gyakorlati oktatást tartalmaz.

(3) A képzésre történő felvételhez a jelöltnek olyan oklevéllel vagy bizonyítvánnyal kell rendelkeznie, amely lehetővé teszi számára, hogy egy tagállam egyetemének adott kurzusára felvételt nyerjen.

(4) Azon személyek esetében, akik tanulmányaikat 1972. január 1. előtt kezdték meg, a (2) bekezdésben említett képzés tartalmazhat egy hat hónapos, egyetemi szintű, teljes idejű, gyakorlati képzést a hatáskörrel rendelkező hatóságok felügyelete alatt.

(5) Ez az irányelv nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy a nem valamely tagállamban megszerzett oklevelek, bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok birtokosaira vonatkozóan területükön az orvosi hivatás megkezdésének és gyakorlásának feltételeit saját joguk szerint szabályozzák.

24. cikk

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a szakorvosi oklevélhez, bizonyítványhoz vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványhoz vezető képzés megfelel legalább a következő követelményeknek:

a) tartalmazza egy hatéves tanulmányi időszak sikeres befejezését a 23. cikkben említett képzési kurzus keretében; a fog-, száj-, állkapocs- és arcsebészeti oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány odaítéléséhez vezető (alapvető orvosi és fogászati) képzés tartalmazza a gyakorló fogorvosok tevékenységével kapcsolatos törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 1978. július 25-i 78/687/EGK tanácsi irányelv [1] 1. cikkében említett gyakorló fogorvosi képzési kurzus sikeres elvégzését is;

b) elméleti és gyakorlati képzést tartalmaz;

c) az I. melléklet 1. pontjának megfelelő teljes idejű és a hatáskörrel rendelkező hatóságok által felügyelt kurzus;

d) a képzés egyetemi központban, oktatókórházban, vagy ahol lehetséges, a hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy testületek által erre a célra jóváhagyott egészségügyi intézményben történik;

e) a szakorvosi képzésben részt vevő orvos személyesen részt vesz az adott intézmény tevékenységében és osztozik annak felelősségében.

(2) A tagállamok a 23. cikkben említett orvosi oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány megszerzésétől teszik függővé a szakorvosi oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány odaítélését. A fog-, száj-, állkapocs- és arcsebészeti (alapvető orvosi és fogorvosi képzésről szóló) oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány kibocsátásának szintén feltétele a 78/687/EGK irányelv 1. cikkében említett gyakorló fogorvosi képesítésről szóló egy vagy több oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány megszerzésének.

25. cikk

(1) A 24. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott teljes idejű képzés elvének sérelme nélkül, amíg a Tanács a (3) bekezdésnek megfelelően döntést hoz, a tagállamok a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok által jóváhagyott feltételek szerint engedélyezhetik a részidejű szakorvosi képzést abban az esetben, ha a teljes idejű képzés alapos okok miatt nem lenne megvalósítható.

(2) A részidejű képzés az I. melléklet 2. pontjának megfelelően és a teljes idejű képzéssel egyenértékű színvonalon történik. Ezt a képzési színvonalat nem csökkentheti sem annak részidejű jellege, sem a díjazott szakmai magántevékenység.

A szakképzés teljes ideje nem csökkenthető olyan esetekben, amikor részidejű képzés keretében történik.

(3) A Tanács legkésőbb 1989. január 25-ig döntést hoz arról, hogy az (1) és (2) bekezdések rendelkezéseit a helyzet felülvizsgálatától függően és a Bizottság javaslata alapján fenn kell-e tartani vagy módosítani kell-e, tekintettel arra a tényre, hogy a részidejű képzés lehetőségének továbbra is fenn kell állnia bizonyos, szakterületenként megvizsgált körülmények kötött.

Az 1983. január 1. előtt kezdődött részidejű szakképzést az ezen időpont előtt hatályos rendelkezések szerint lehet befejezni.

26. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy az alább felsorolt szakképzések minimális időtartama nem lehet kevesebb az alábbiaknál:

[1] HL L 233., 1978.8.24., 10. o.

első csoport (öt év):

– általános sebészet,
– idegsebészet,
– belgyógyászat,
– urológia,
– ortopédia;

második csoport (négy év):

– szülészet és nőgyógyászat,
– gyermekgyógyászat,
– tüdőgyógyászat,
– kórbonctan,
– ideggyógyászat,
– pszichiátria;

harmadik csoport (három év):

– aneszteziológia,
– szemészet,
– fül-orr-gégészet.

27. cikk

Azok a tagállamok, amelyek ezen a területen törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket léptettek hatályba, gondoskodnak arról, hogy az alább említett szakképzési kurzusok időtartama nem lehet kevesebb az alább említetteknél:

első csoport (öt év):

– plasztikai sebészet,
– mellkassebészet,
– érsebészet,
– neuropszichiátria,
– gyermeksebészet,
– gasztroenterológiai sebészet,
– állkapocs- és arcsebészet (orvosi alapképzés);

második csoport (négy év):

– kardiológia,
– gasztroenterológia,
– reumatológia,
– klinikai biológia,
– radiológia,
– diagnosztikai radiológia,
– radioterápia,
– trópusi betegségek gyógyászata,
– farmakológia,
– gyermekpszichiátria,
– mikrobiológia-bakteriológia,
– foglalkozási betegségek gyógyászata,
– biokémia,
– immunológia,
– bőrgyógyászat,
– nemibeteg-gyógyászat,
– geriátria,
– nefrológia,
– fertőző betegségek gyógyászata,
– közösségi gyógyászat,
– biológiai hematológia,
– nukleáris gyógyászat,
– fog-, száj-, állkapocs- és arcsebészet (orvosi és fogászati alapképzés);

harmadik csoport (három év):

– általános hematológia,
– endokrinológia,
– fizikoterápia,
– sztomatológia,
– bőr- és nemi betegségek gyógyászata,
– allergológia.

28. cikk

Átmeneti intézkedésként és a 24. cikk (1) bekezdés c) pontjában, illetve a 25. cikkben foglaltak ellenére azok a tagállamok, amelyek 1975. június 20-án törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket léptettek hatályba a részidejű szakképzésre vonatkozóan, továbbra is alkalmazhatják ezeket a rendelkezéseket azokra a jelöltekre, akik szakképzésüket 1983. december 31. előtt kezdték meg.

Minden befogadó tagállam előírhatja az (1) bekezdés kedvezményezettjei számára, hogy oklevelükhöz, bizonyítványukhoz vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványaikhoz mellékeljenek egy arról szóló igazolást, hogy az igazolás kiadását megelőző öt év során legalább három egymást követő évben ténylegesen és jogszerűen gyakorolták az adott szakorvosi tevékenységet.

29. cikk

Átmeneti intézkedésként és a 24. cikk (2) bekezdésében foglaltak ellenére:

a) Luxemburg tekintetében, az akadémiai és egyetemi fokozatok odaítéléséről szóló 1939-es luxemburgi törvény hatálya alá tarozó oklevelek vonatkozásában a szakorvosi igazolás kiadásának a feltétele a Luxemburgi Állami Vizsgabizottság által odaítélt orvosi, sebészeti és szülészeti oklevél;

b) Dánia tekintetében, a dán orvostudományi egyetemi kar által az 1970. május 14-i belügyminiszteri rendelet értelmében odaítélt dán gyakorló orvosi oklevelek vonatkozásában a szakorvosi igazolás kiadásának feltétele az említett oklevél megszerzése.

Az a) és b) bekezdésekben említett oklevelek olyan jelölteknek adhatók ki, akik képzésüket 1976. december 20-a előtt kezdték meg.

IV. CÍM

AZ ÁLTALÁNOS ORVOSI GYAKORLATI SZAKKÉPZÉS

30. cikk

Bármely tagállamnak, amely biztosítja területén a 23. cikkben említett teljes képzést, gondoskodnia kell az általános orvosi gyakorlati szakképzésről is, amely legalább a 31. és 32. cikkben foglaltakkal azonos követelményeknek felel meg oly módon, hogy a kurzus elvégzéséről szóló első okleveleket, bizonyítványokat vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat legkésőbb 1990. január 1-jéig kiadják.

31. cikk

(1) A 30. cikkben említett általános orvosi gyakorlati szakképzésnek az alábbi minimális követelményeknek kell megfelelnie:

a) a felvétel feltétele a 23. cikkben említett képzés keretében folytatott, legalább hat évig tartó tanulmányok sikeres befejezése;

b) a kurzus teljes idejű, legalább két évig tart, és hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy testületek felügyelik;

c) a képzés alapja inkább gyakorlati, mint elméleti; a gyakorlati oktatás egyrészről legalább hat hónapig egy erre kijelölt és megfelelő felszereléssel, illetve osztályokkal rendelkező kórházban vagy klinikán, másrészről egy erre kijelölt általános orvos praxisában folytatott gyakorlat során vagy alapellátást biztosító központban történik; az általános orvosi gyakorlattal foglalkozó egyéb egészségügyi intézménnyel vagy rendszerrel összekapcsoltan történik; az említett minimális időszakok sérelme nélkül azonban a gyakorlati oktatás legfeljebb hat hónapig tarthat az általános orvosi gyakorlattal foglalkozó egyéb jóváhagyott egészségügyi intézményben vagy rendszer keretén belül;

d) magában foglalja a hallgató személyes részvételét a szakmai tevékenységekben, és a hallgató osztozik a felelősségben azokkal a személyekkel, akikkel együtt dolgozik.

(2) A tagállamok jogosultak legkésőbb 1995. január 1-jéig elhalasztani a minimális oktatási időre vonatkozó (1) bekezdés c) pontjának alkalmazását.

(3) A tagállamok az általános orvosi szakképzés teljesítése után odaítélt oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány kiadását attól teszik függővé, hogy a jelölt rendelkezik-e a 3. cikkben említett oklevéllel, bizonyítvánnyal vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvánnyal.

32. cikk

Ha 1986. szeptember 22-ig egy tagállam az általános orvosi szakképzést az orvos saját rendelőjében szerzett tapasztalata révén egy erre kijelölt képzési felügyelő felügyelete mellett biztosította, az a tagállam kísérleti jelleggel fenntarthatja ezt a fajta képzést, feltéve hogy a gyakorlat:

– megfelel a 31. cikk (1) bekezdés a) és b) pontjának, illetve (3) bekezdésének,

– időtartama a 31. cikk (1) bekezdés b) pontjában megállapított időtartam és annak harmadik francia bekezdésében megállapított időtartamok összege különbségének kétszerese,

– magában foglal egy erre kijelölt és megfelelő felszereléssel, illetve osztályokkal rendelkező kórházban vagy klinikán, illetve egy erre kijelölt általános orvosnál vagy alapellátást biztosító központban eltöltött időszakot; 1995. január 1-jétől ezek az időszakok legalább hat hónapig tartanak.

33. cikk

A megszerzett tapasztalatok, illetve az általános orvosi gyakorlati képzés fejlődése alapján a Bizottság legkésőbb 1996. január 1-jéig jelentést nyújt be a Tanácsnak a 31. és 32. cikkek végrehajtásáról, és javaslatot tesz az általános gyakorló orvosok képzésének további összehangolása érdekében.

A Szerződésben megállapított eljárásoknak megfelelően a Tanács a javaslatok alapján 1997. január 1. előtt határoz.

34. cikk

(1) A 31. cikk (1) bekezdésének b) pontjában megállapított teljes idejű képzés elvének sérelme nélkül a tagállamok a teljes idejű képzés mellett engedélyezhetik az általános orvosok meghatározott részidejű gyakorlati képzését a következő feltételek teljesülésekor:

– a képzés teljes időtartama nem rövidíthető, mert az részidejű alapon történik,

– a részidejű képzés heti időtartama nem lehet kevesebb, mint a heti teljes idejű képzési idő 60 %-a,

– a részidejű képzésnek tartalmaznia kell bizonyos számú teljes idejű képzési időszakot mind a kórházban vagy klinikán folytatott, mind a kijelölt orvosi gyakorlatban vagy alapellátást biztosító kijelölt központban történő képzés esetében. E teljes

idejű képzési időszakoknak elegendő számúnak és hosszúságúnak kell lenniük, hogy biztosítsák az általános orvosi gyakorlat hatékony folytatásához szükséges felkészítést.

(2) A részidejű képzés minőségi színvonalának meg kell egyeznie a teljes idejű képzés színvonalával. A részidejű képzés elvégzése után a 30. cikkben említett oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány bocsátható ki.

35. cikk

(1) Bármilyen elismert szerzett jogtól függetlenül, a tagállamok olyan gyakorló orvos részére is kibocsáthatják a 30. cikkben említett oklevelet, bizonyítványt vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványt, aki nem végezte el a 31. és 32. cikkekben említett képzést, de rendelkezik egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai által kibocsátott és egy másik kiegészítő kurzus elvégzését tanúsító oklevéllel, bizonyítvánnyal vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvánnyal; a tagállamok azonban csak akkor bocsáthatnak ki ilyen oklevelet, bizonyítványt vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványt, ha az orvos által tanúsított szakmai készség egyenértékű azzal a készséggel, amelyet a 31. és 32. cikkekben említett képzés elvégzésekor lehet elsajátítani.

(2) A tagállamok az (1) bekezdés alapján kialakított szabályaik meghozatalakor meghatározzák annak mértékét, ameddig a jelölt által már elvégzett kiegészítő képzés és megszerzett szakmai tapasztalat figyelembe vehető a 31. és 32. cikkekben említett képzés helyett.

A tagállamok csak akkor bocsáthatják ki a 30. cikkben említett oklevelet, bizonyítványt vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványt, ha a jelölt a 31. cikk (1) bekezdés c) pontjában foglaltak szerint már legalább hat hónapos tapasztalatot szerzett az általános orvosi gyakorlatban egy általános orvosi praxis keretében, vagy egy, az alapellátást biztosító központban.

36. cikk

(1) 1995. január 1-jétől az általa elismert szerzett jogok értelmében minden egyes tagállam a saját társadalombiztosítási rendszerén belül végzett általános orvosi tevékenységet a 30. cikkben említett oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány megszerzéséhez köti.

A tagállamok azonban felmenthetik e feltétel alól az általános orvosi szakképzésben részesülő hallgatókat.

(2) Minden tagállam meghatározza az általa elismert szerzett jogokat. A tagállamok egyben elismerik a saját társadalombiztosítási rendszerükön belül végzett általános orvosi tevékenység jogát a 30. cikkben említett oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány nélkül olyan orvosok esetében is, akik 1994. december 31-én az 1–20. cikk szerinti jogokkal rendelkeznek, és akik a 2. cikk vagy a 9. cikk (1) bekezdése értelmében a tagállamok területén telepedtek le.

(3) Az (1) bekezdést minden tagállam 1995. január 1-jéig alkalmazhatja azzal a feltétellel, hogy az az orvos, aki a 23. cikkben említett képzést egy másik tagállamban végezte el, 1994. december 31-ig megkezdheti tevékenységét az adott állam területén, és a 2. cikk vagy a 9. cikk (1) bekezdésének alapján végezheti tevékenységét az állampolgársága szerinti társadalombiztosítás rendszerén belül.

(4) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai kérelemre olyan igazolást adnak ki, amely feljogosítja a (2) bekezdés alapján szerzett jogokat gyakorló orvosokat, hogy a 30. cikkben említett oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány nélkül végezzenek általános orvosi tevékenységet a tagállam társadalombiztosítási rendszerén belül.

(5) Az (1) bekezdés nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy saját szabályozásuk szerint és saját területükre vonatkozóan feljogosítsák az egy tagállam által kibocsátott orvosi oklevéllel, bizonyítvánnyal vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvánnyal és az általános orvosi szakképzési oklevéllel, bizonyítvánnyal vagy a képesítés megszerzéséről szóló, egyéb tanúsítvánnyal nem rendelkező, de a Közösségen kívül megszerzett egyik vagy mindkét ilyen oklevéllel, bizonyítvánnyal vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvánnyal rendelkező személyeket arra, hogy általános orvosi tevékenységet végezzenek társadalombiztosítási rendszerük keretében.

37. cikk

(1) Az általános orvosi tevékenység gyakorlása tekintetében minden tagállam saját társadalombiztosítási rendszerén belül elismeri a 30. cikkben említett olyan okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, amelyeket egy tagállam egy másik tagállam állampolgára részére bocsát ki a 31., 32., 34. és 35. cikk alapján.

(2) Minden tagállam elismeri a 36. cikk (4) bekezdésben említett olyan bizonyítványokat, amelyeket egy tagállam egy másik tagállam állampolgára részére ad ki, és területén egyenértékűnek tekinti azokat a saját maga által kibocsátott és a társadalombiztosítási rendszerén belül általános orvosi tevékenység végzését engedélyező oklevéllel, bizonyítvánnyal vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvánnyal.

38. cikk

A tagállamok olyan állampolgárai, akik számára egy tagállam kibocsátotta a 30. cikk vagy a 36. cikk (4) bekezdése szerinti okleveleket, bizonyítványokat vagy a képesítés megszerzéséről

szóló egyéb tanúsítványokat, jogosultak a befogadó tagállamban létező szakmai címnek és annak rövidítésének a használatára.

39. cikk

(1) A 38. cikk sérelme nélkül a befogadó tagállamok gondoskodnak arról, hogy a 37. cikk hatálya alá tartozó tagállamok állampolgárai a származási tagállamnak, vagy annak a tagállamnak, ahonnan érkeztek, a törvényes tudományos címeit, és ahol lehetséges, azok rövidítéseit használhassák az adott tagállam hivatalos nyelvén. A befogadó tagállamok előírhatják, hogy a cím után fel kell tüntetni az odaítélő intézmény vagy vizsgabizottság nevét és székhelyét.

(2) Ha a származási tagállamban, vagy abban a tagállamban, ahonnan az állampolgár érkezett, használt tudományos cím a befogadó tagállamban összetéveszthető egy olyan címmel, amely abban a tagállamban olyan kiegészítő képzést tesz kötelezővé, amelyet az illető személy nem végzett el, a befogadó tagállam előírhatja, hogy az illető személy a befogadó tagállam által meghatározott formában használja a származási tagállamban, vagy az abban a tagállamban, ahonnan érkezett, alkalmazott címet.

40. cikk

A megszerzett tapasztalatok, illetve az általános orvosi gyakorlati képzés fejlődése alapján a Bizottság legkésőbb 1997. január 1-jéig jelentést nyújt be a Tanácsnak az e címben foglaltak végrehajtásáról, és javaslatot tesz az általános gyakorló orvosok képzésének további összehangolása és az általános orvosi gyakorlat követelményeinek kielégítése érdekében. A Tanács a Szerződésben megállapított eljárásoknak megfelelően a javaslatok alapján határoz.

41. cikk

Ha egy tagállam értesíti a Bizottságot a 30. cikknek megfelelően meghozott intézkedései hatálybalépésének időpontjáról, a Bizottság erről értesítést tesz közzé az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*, amelyben feltünteti az oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány esetében az adott tagállam által elfogadott megnevezéseket és, adott esetben, a szóban forgó tudományos címet.

V. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

42. cikk

A tagállamok kijelölik az oklevelek, bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok, illetve az ezen irányelvben említett dokumentumok kibocsátására vagy fogadására hatáskörrel rendelkező hatóságokat vagy testületeket, és erről haladéktalanul tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot.

43. cikk

Ha egy tagállam bizonyos területeken jelentős akadályokba ütközik az ezen irányelv alkalmazásakor, a Bizottság az adott állammal együttműködve megvizsgálja az akadályokat, és kikéri a Tanács 75/365/EGK határozata [1] értelmében létrehozott Közegészségügyi Vezető Tisztviselők Bizottságának véleményét.

Szükség esetén a Bizottság megfelelő javaslatokat nyújt be a Tanácsnak.

44. cikk

A III. melléklet A. részében felsorolt irányelvek hatályukat vesztik a tagállamoknak a III. melléklet B. részében megállapított átvételi határidőkre vonatkozó kötelezettségének sérelme nélkül.

Az említett irányelvekre történő hivatkozásokat a továbbiakban erre az irányelvre történő hivatkozásként kell érteni és a IV. melléklet korrelációs táblázata szerint kell olvasni.

45. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1993. április 5-én.

a Tanács részéről

az elnök

J. TRØJBORG

[1] HL L 167., 1975.6.30., 19. o.

I. MELLÉKLET

A 24. cikk (1) bekezdés c) pontjában és a 25. cikkben említett teljes és részidejű szakképzés jellemzői

(1) *Teljes idejű szakképzés*

Az ilyen képzést a hatáskörrel rendelkező hatóságok által elismert speciális állások keretében biztosítják.

A képzés magában foglalja a képzést biztosító osztály összes orvosi tevékenységében történő részvételt, ideértve az ügyeleteket is, hogy a hallgató szakmai tevékenységét ennek a gyakorlati és elméleti képzésnek szentelhesse a szokványos munkahét teljes időtartama alatt és egész évben a hatáskörrel rendelkező hatóságok által jóváhagyott rendelkezések szerint. Ennek megfelelően ezekkel az állásokkal megfelelő díjazás is jár.

A képzés megszakítható olyan okok miatt, mint katonai szolgálat, tartalékos szolgálat, terhesség vagy betegség. A képzés teljes időtartamát a megszakítás időtartama nem csökkenti.

(2) *Részidejű szakképzés*

Erre a képzésre a teljes idejű képzéssel azonos követelmények vonatkoznak, azzal az eltéréssel, hogy az orvosi tevékenységekben való részvételre előírt, az 1. pont második bekezdésében említett időtartam legfeljebb a felére korlátozható.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok gondoskodnak róla, hogy a részidejű szakképzés teljes időtartama és minősége a teljes idejű szakképzésével egyező legyen.

A részidejű képzéssel megfelelő díjazás jár együtt.

II. MELLÉKLET

A 9. cikk (7) bekezdésében említett oklevelek, bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok odaítélésével kapcsolatos törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések hatályon kívül helyezésének időpontjai

BELGIUM		
Mellkassebészet:	1983. január 1.	
Érsebészet:	1983. január 1.	
Neuropszichiátria:	1987. augusztus 1.,	kivéve a képzésüket e dátum előtt megkezdett személyeket
Gasztroenterológiai sebészet:	1983. január 1.	
DÁNIA		
Biológiai hematológia:	1983. január 1.,	kivéve a képzésüket e dátum előtt megkezdett és 1988 vége előtt befejezett személyeket
Fizikoterápia:	1983. január 1.,	kivéve a képzésüket e dátum előtt megkezdett és 1988 vége előtt befejezett személyeket
Trópusi betegségek:	1987. augusztus 1.,	kivéve a képzésüket e dátum előtt megkezdett személyeket
FRANCIAORSZÁG		
Radiológia:	1971. december 3.	
Neuropszichiátria:	1971. december 31.	
LUXEMBURG		
Radiológia:	Az 1982. március 5. után kezdődött képzés vonatkozásában már nem ítélnek oda ilyen oklevelet, bizonyítványt vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványt	
Neuropszichiátria:	Az 1982. március 5. után kezdődött képzés vonatkozásában már nem ítélnek oda ilyen oklevelet, bizonyítványt vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványt	
HOLLANDIA		
Radiológia:	1984. július 8.	
Neuropszichiátria:	1984. július 9.	

III. MELLÉKLET

A. rész

Hatályon kívül helyezett irányelvek

(a 44. cikk hivatkozása szerint)

1. 75/362/EGK irányelv
2. 75/363/EGK irányelv

   és azok további módosításai:

   – 81/1057/EGK irányelv: csak az 1. cikk hivatkozásai a hatályon kívül helyezett 75/362/EGK és a 75/363/EGK irányelvekre
   – 82/76/EGK irányelv
   – 89/594/EGK irányelv: csak az 1–9. cikkek
   – 90/658/EEGK irányelv: csak az 1. cikk (1) és (2) bekezdése és a 2. cikk
3. 86/457/EGK irányelv

B. rész

A nemzeti jogba történő átvétel határidői

(a 44. cikk hivatkozása szerint)

Irányelv	*Átvételi határidő*
75/362/EGK (HL L 167., 1975.6.30., 1. o.)	1976. december 20. (*)
81/1057/EGK (HL L 385., 1981.12.31, 25. o.)	1982. június 30.
75/363/EGK (HL L 167., 1975.6.30., 14. o.)	1976. december 20. (**)
82/76/EGK (HL L 43., 1982.2.15., 21. o.)	1982. december 31.
89/594/EGK (HL L 341., 1989.11.23., 19. o.)	1991. május 8.
90/658/EGK (HL L 353., 1990.12.17., 73. o.)	1991. július 1.
86/457/EGK (HL L 267., 1986.9.19., 26. o.)	1985. január 1.

(*) Görögország esetében 1981. január 1., Spanyolország és Portugália esetében 1986. január 1.
(**) Görögország esetében 1981. január 1., Spanyolország és Portugália esetében 1986. január 1. A korábbi Német Demokratikus Köztársaság területére vonatkozóan Németország megteszi a szükséges intézkedéseket a 75/363/EGK irányelv 2–5. cikkeinek (ennek az irányelvnek a 24–27. cikkeinek) alkalmazása érdekében 1992. április 31-ig (90/658/EGK irányelv, 2. cikk)

IV. MELLÉKLET

Ez az irányelv	75/362/EGK irányelv	75/363/EGK irányelv	86/457/EGK irányelv	81/1057/EGK irányelv	89/594/EGK irányelv	82/76/EGK irányelv
1. cikk	1. és 24. cikk					
2. cikk	2. cikk					
3. cikk	3. cikk					
4. cikk	4. cikk					
5. cikk	5. cikk					
6. cikk	6. cikk					
7. cikk	7. cikk					
8. cikk	8. cikk					
9. cikk (1) bekezdés	9. cikk (1) bekezdés			1. cikk		
9. cikk (2) bekezdés	9. cikk (2) bekezdés			1. cikk		
9. cikk (3) bekezdés	9a. cikk (1) bekezdés					
9. cikk (4) bekezdés	9a. cikk (2) bekezdés					
9. cikk (5) bekezdés	9. cikk (3) bekezdés					
9. cikk (6) bekezdés					9. cikk (1) bekezdés	
9. cikk (7) bekezdés					9. cikk (2) bekezdés	
10. cikk	10. cikk					
11. cikk	11. cikk					
12. cikk	12. cikk					
13 cikk.	13. cikk					
14. cikk	14. cikk					
15. cikk	15. cikk					
16. cikk	15 . cikk					
17. cikk	16. cikk					
18. cikk	17. cikk					
19. cikk	18. cikk					
20. cikk	20. cikk					
21. cikk	21. cikk					
22. cikk	22. cikk					
23. cikk		1. cikk				
24. cikk		2. cikk				
25. cikk (1) bekezdés		3. cikk (1) bekezdés				
25. cikk (2) bekezdés		3. cikk (2) bekezdés				
25. cikk (3) bekezdés első albekezdése		3. cikk (3) első albekezdés				
25. cikk (3) bekezdés második albekezdése						14. cikk
26. cikk		4. cikk				
27. cikk		5. cikk				
28. cikk		7. cikk				
29. cikk		8. cikk				
30. cikk			1. cikk.			
31 cikk			2. cikk (1), (2) és (3) bekezdés			
32. cikk			3. cikk			
33. cikk			4. cikk			
34. cikk			5. cikk			
35. cikk			6. cikk			
36. cikk			7. cikk			
37. cikk			8. cikk			
38. cikk			9. cikk			
39. cikk			10. cikk			
40. cikk			11. cikk			
41. cikk			12. cikk (2)			
42. cikk	23. cikk		2. cikk (4) bekezdés			
43. cikk	26. cikk	10. cikk				
44. cikk						
45. cikk	27. cikk					
I. melléklet	Melléklet					
II. melléklet					Melléklet	